

enkelt Kirke; jeg troer forøvrigt, at det er Noget, som følger af sig selv, men ganske vist kan Endringen være hensigtsmæssig, og tjene til at forebygge Misforstaaelser. — Endringsforlaget under Nr. 2 kan jeg derimod ikke tiltræde, da det ligger udenfor Lovens naturlige og rimelige Omraade, og jeg skal tilføje, at jeg ikke veed, hvad „offentlige Anstalter“ er; i det Høje skal jeg her tillade mig at bemærke, at det ikke er saa let, som Mange troe, at redigere Love. Hvis der skulde hjemles en yderligere Berettigelse til at benytte Ræmmeren som Rasserer, maatte det nøiere være bestemt, hvilke hans nye Forretninger skulde være. Jeg troer, at § 2, som den er redigeret, er tilfredsstillende; om den deri omhandlede Ordning kan afgjøres ad administrativt Veie, skal jeg lade henstaae, idet jeg dog skal bemærke, at en altfor stor Indblanding af Indenrigsministeren i Kommunens egne Anliggender ikke er ønskelig. Jeg har ikke den allerfjerneste Tvivl om, at det er overmaade hensigtsmæssigt at tilveiebringe saadanne Fordebøger for derigennem at skaffe Klarhed og Orden i Forhold, hvor saadan nu ikke findes, og for at sørge for, at det Anordnede bestandig rigtig overholdes. Jeg troer ikke blot, at det er hensigtsmæssigt, at der haves Bopjæmmel hertil, men jeg troer ogsaa, at Bestemmelsen, ligesom den er vel overvejet, ogsaa er udtømmende og veiledende, og at mange Kommuner ikke ville kunne undvære den. — Siden det er første Gang, jeg omtaler de af et æret Medlem stillede Endringer, skal jeg gjøre opmærksom paa, at ethvert Lovgivningsarbejde standses, naar ethvert Medlem vil fordrø, at en Lov netop skal skrives saaledes, som han vilde have skrevet den, hvis det havde været hans Opgave. Hvis det ærede Miniretal selv havde skrevet Loven uden at optage det Indhold af § 2, som han nu foreslaaer skal udgaae, vilde det ganske vist have været berettiget, om man sagde, at for at give en eensartet, udtømmende, velovervejet, korrekt og myndig Anordning i denne Henseende vilde det være nødvendigt at vedtage en Endring, men fordi en Enkelt mener, at den paagjældende Bestemmelse i § 2 kunde undværes, er der sikkert ingen Anledning til at gaae ind derpaa. Denne Lov er i den allermindeste Detail

nøje gennemgaaet af Folk, som fuldkommen ere inde i Forholdene; den er fremdeles modtaget i Landsstinget med meget Bisald, og der eensstemmig vedtagen med meget faa Forandringer, ligesom jeg heller ikke skjønner rettere, efter hvad der under en tidligere Forhandling er htrret, end at den ogsaa her erkendtes for et brugbart Arbejde, og naar det erode Medlem ikke engang har kunnet faae et eneste af Udvalgets øvrige Medlemmer til at følge sig, saa seer jeg deri mit Haab bestrøket, at det ikke vil lykkes ham at omkalfatre Loven. Jeg skal allsaa tiltræde Endringsforlaget under Nr. 1, men fraraade at gaae ind paa de under Nr. 2 og 3 stillede Endringsforslag.

Sad: Den ærede Ordfører for Fleertallet har ikke alene korrekt udtalt, hvorledes Fleertallets Stilling har været i denne Sag, men han har tillige aldeles korrekt udtalt den Stilling, jeg har indtaget. Det er fuldkommen rigtigt, naar den ærede Ordfører har sagt, at det navnlig er Forslaget til § 3, som for mig er Hovedforslaget, ligesom han ogsaa allerede har bemærket, at det navnlig er den Principforskiel mellem mig og Fleertallet, som ligger i dette, der har bevirket, at jeg ogsaa paa andre Punkter har anseet det rigtigt ikke at søge Overenskomst, men bestemt at stille mig fra de øvrige Medlemmer i Udvalget, men jeg skal iøvrigt ikke videre indlade mig paa hans Bemærkninger om dette mit Hovedforslag, da jeg under Behandlingen af næste Afsnit vil erhøbe Leilighed dertil. Den ærede Ordfører har, ligesom den høitagtede Indenrigsminister, med stor Styrke henviist til, at jeg stod ene i Udvalget, men hvad denne uomtvistelige Kjendsgjerning angaaer, maa jeg tilstaae, at det ikke libet har undret mig, at den høitagtede Minister med saamegen Styrke har henviist dertil, da mine Forslag ganske vist ere forskjellige fra hans, men dog ikke i den Grad, at der er nogen væsentlig Forskiel mellem dem og Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os og fra ham. Hvad derimod min Stilling til Fleertallet angaaer, da have vi Begge stillet os paa et Standpunkt, der er temmelig forskjelligt fra Forslaget, kun med den Forskiel, at vi gaae i modsat Retning. Naar jeg saaledes, som det